

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

ירושלים עיה"ק תר"ת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר וישלח לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"ותצא דינה בת לאה.. לראות בבנות הארץ. וירא אותה שכם בן המור ו...ויענה"** (בראשית לז, א-ב).

ופרשיי (והוא בכ"ר פ, א) בת לאה ולא בת יעקב! אלא על שם יציאתה נקראת "בת לאה", שאף היא יצאנית היתה שנאמר (לעיל ל, טו) ותצא לאה לקראתו. ועליה משלו משל "כאמה כבתה"

(יחזקאל טז, מד). והנה דינה לא התייעצה עם הוריה, אלא בהיותה נערה מבינה חשבה שהיא יכולה להחליט לבד וכן עשתה, וכשהיא החליטה לעשות מה שעשתה בודאי שלא היתה מודעת להרבה דברים שעלולים לקרות, הוה אומר שהיא לא הבינה במאי עסקינן, ובכל זאת פסקה לעצמה בנושאים חמורים ביותר, בחשבה שהם דברים קלים שבקלים ואין מה לשאול בכלל, ובסוף הוה מה דהוה, והסוף העצוב יתפרסם וממשיך להתפרסם לדורות עולם, ולא בכדי התורה פירסמה סיפור זה לדורות עולם. ובודאי שכוונת התורה היא כדי שנלמד לקח. והנה בדור שלנו קיימת אותה תופעה, שנערות בחשבן שהם גדולות וחכמות מספיק מתחברות עם מי שלא ראוי להתחבר (וחברה בגיל ההתבגרות יש לה השפעה עצומה על חברתה ולעתים משפיע הרבה יותר ממורותיה והוריה).

וחברה זו מרעילה אותה עם ידיעות רעשוניות, והשקפות עקומות ומסוכנות שבסופו של דבר מצמיחות עשבים שוטים ופרי ביאושים, ומרחיקה אותה מאורחות חיים בבחי' (ירמיה ב, יג) כי אותי עזבו מקור מים חיים, לחצוב בורות נשברים אשר לא יכילו המים, וכן לפעמים מחליטה לטייל ברחובות קריה, כגון בליל שבת קודש, לבד. או עם חברה הדומה לה, אשר הוא זמן שגם שועלים קטנים וגדולים המחבלים את הכרמים מסתובבים ברחובות, לצוד את מצודתם, וכן אז מסתובבות נערות קלוקלות הקורנות אושר מדומה הבא מהוללות וליצינות (וניבול פה), וקורה מה שקורה (ולא תמיד קורה מיד, אלא לאט לאט, הקלות ראש וקלות דעת תופסים את מקום היראת שמים. וממה שהנשמה הבריאה והיראת שמים סולדים, הקלות דעת מקרבת, והתוצאות יגיעו, בוא יבואו ולא יאחרו). ולפעמים לומדת מאיזה חברה לערוך קניות בקניון (שם אמרו לה המבחר יותר גדול, המודלים יותר עדכניים, והמחיר משתלם) ולא מבינה משמעות הדברים, שהקניון הזה כרוך וכורך אותה בעוד הרבה ענינים שהם היפך רצון ה', ומקררים את היראת שמים, ומחממים ומתדלקים את היצרים וכו'. וכן יש סכנות בטילים של

בנות (בלי השגחה מתאימה) בארץ ובחוצה לארץ, בסדנאות חוגים וקורסים, ובלימודים לצורך פרנסה עתידית. וסכנת הפלאפון מפורסמת וממה שהתורה הזכירה **"ותצא דינה בת לאה, אשר ילדה ליעקב"** - רימוזה התורה שההורים יש להם חלק לא מבוטל בכישלון ובחורבן דרך הבת, והאמא ביותר, וכדפרשיי (מחז"ל). אבל גם האב לא יוצא נקי ("אשר ילדה ליעקב"). וכל הדברים נוגעים גם לבנים - הנערים בוואריאציות שונות. ולא הזכרה הבת (צרת הבת) אלא משום שהפסוק בהכי קמירי אבל באמת הסכנה והחורבן מצוי אצל הבנים לא פחות וההורים צריכים לשמור על היקר להם מכל, ולנקוט צעדים בהקדם. והזרזי משובח ומרווח. ויש להתייעץ עם מביני דבר. בברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

פרשת וישלח

שיש צירים

וּכְשֶׁמִקְבְּלִים קְרַשְׁת יוֹם-טוֹב, יֵשׁ לוֹ עֲנִיָּה וּשְׁפִלוּת כַּנְ"ל. וְזֶהוּ (מְשִׁלֵי כ"ב): "עֵקֵב עֲנִיָּה יִרְאֵת ח", כִּי יִרְאֵה הוּא כְּחִינַת מַלְכוּת כַּנְ"ל: וְאֶכְרְהֵם אֲבִינֵי טָרַח נֶם בֶּן עֲלִיָּזָה, וְרַחֵף אֲרַבְעַת הַמְּלָכִים, לְהַעֲלֹת מֶהֱם הַמְּלָכוֹת, וְיִצְא מִמֶּנּוּ יִצְחָק וְיִשְׁמַעֵאל יַעֲקֹב וְעֵשׂו, כְּנֶגֶד אֲרַבְעָה כְּנִים אֶחָד חֶכֶם וְכו' (מִן עוֹד שְׁמַעְנֵי עַד כָּאן, כֵּל זֶה מְבַאֵר הַיַּיֵּב לְעֵיל כְּהַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל דְּסִפְיָא כְּסִימָן לַ עֵזָן שָׁם). וְעֲלִי-יִדְיָזָה נִפְתָּח רַחֲמָה שֶׁל הַמְּקַשָּׁה לִילָד כַּמוֹכָא בְּ"עֵץ-חַיִּים" (שַׁעַר ל"ה פָּרָק ג). 'כְּשֵׁם שְׁיֵשׁ צִירִים וְדִלְתוֹת לְפִת כֶּף יֵשׁ צִירִים וְדִלְתוֹת לְאִשָּׁה' (בְּכוֹרוֹת מו), וּמִהַשְׁתִּי דִלְתִין נַעֲשֶׂה צוֹרֵת מ' סְתוּמָה, שְׁשֵׁם נוֹצֵר הַנְּלָד וְכו'. עֵזָן שָׁם. וְצִירָף לְחַתֵּף ה' מ' לְשֵׁנֵי דִלְתִין, כְּדִי שְׁיִצְא הַנְּלָד, וְזֶהוּ: "וְיִשְׁפֹּף" חֲתָבוּ לְאֲרַבְעַ שְׁחַתֵּף הַמַּ"ם לְשֵׁנֵי דִלְתִין. וְהֵן (בְּאוֹר עֲנִיָּה זֶה שֶׁל הַמְּקַשָּׁה לִילָד, יִתְבַּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר).

(ליקו"מ קלה)

מדרש

וַיֵּשְׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל יַעֲקֹב לֵאמֹר בְּאֵנִי אֶל אַחִיךָ אֶל עֵשׂו (בראשית לב, ז), שְׂאֵת נוֹהֵג בּוֹ כְּאֵן וְהוּא נוֹהֵג כֶּךָ כְּעֵשׂו. (בראשית לב, ז): וְגַם הַלֶּךְ לְקִרְאָתְךָ וְאֲרַבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ, רִישׁ לְקִישׁ אֲמַר עִמּוֹ כְּעִמּוֹ, מֵה הוּא שְׁהוּא גְבוּר וְיִכּוֹל לַעֲמֹד כְּנֶגֶד אֲרַבַּע מֵאוֹת אִישׁ, כֶּךָ כֵּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ עֵשׂוֹי עַל אֲרַבַּע מֵאוֹת אִישׁ. רַבִּי לִוִּי אֲמַר הַלֶּךְ וְנִטַּל אֲגֻרָמִי מִמִּצְרַיִם, אֲמַר אִין וְכִילְנָא לִיָּה הָא טַב, וְאִם לֹאוֹ אֲנָא אִימָא לִיָּה אִיִּיתִי מִכְּסָא, וְמָגוּ בֶּן אֲנָא קָאִים עֲלִיו וְקִטְיִלְנָא לִיָּה.

(בראשית רבה עה, ז)

תיקון הכללי

אליך אשמורה ואמתין ואצפה לישועתך. עזו אליך אשמורה. "עזו", אותיות עזו וכח - אליך אשמורה, כי יש המבזבז כוחותיו להבלי עוה"ז, וכאן יש רמז - לשמור על הכוחות עבור עבודת ה'.

כי אלקים משגבי. הוא יתברך הנותן לנו הכוח, וע"כ מן הראוי להשתמש עם הכח לעבודתו

יתברך. א"נ כי אלקים משגבי. וע"כ זכור לא להתבלבל ולומר (דברים ה, יז) כוחי ועוצם ידי עשו לי את החיל הזה.

חסדי יקדמני. בבחי' (ישעיה נח, ח) והלך לפניך צדקך. כי החסד שעושה אדם הוא מליץ יושר לפניו בעוה"ז בעוה"ב, והמלאכים הקדושים שנבראים מחסדיו יקדמו פניו, וימליצו טוב בעדו, על אף שאלוקים דהיינו מידת הדין יראני בשוררי, המקטרגים עלי, מ"מ לא יוכלו לי מכח החסדים שעשיתי. וכמו שמצינו בפסל מיכה, שמידת הדין לא יכלה לו משום שפתו היתה מצויה לעוברי דרכים, כמ"ש חז"ל (יל"ש שופטים רמז עב; רש"י סנהדרין קג, ב ד"ה פתו מצויה). א"נ יראני בשוררי כפשוטו שלואי בעוה"ז, ה' יראה לי מפתלם לעיני (בזכות החסדים הנ"ל).

(מתוך הספר - תיקון הכללי בהוצאת נצח מאיר)

עם חברה הדומה לה, אשר הוא זמן שגם שועלים קטנים וגדולים המחבלים את הכרמים מסתובבים ברחובות, לצוד את מצודתם, וכן אז מסתובבות נערות קלוקלות הקורנות אושר מדומה הבא מהוללות וליצינות (וניבול פה), וקורה מה שקורה (ולא תמיד קורה מיד, אלא לאט לאט, הקלות ראש וקלות דעת תופסים את מקום היראת שמים. וממה שהנשמה הבריאה והיראת שמים סולדים, הקלות דעת מקרבת, והתוצאות יגיעו, בוא יבואו ולא יאחרו). ולפעמים לומדת מאיזה חברה לערוך קניות בקניון (שם אמרו לה המבחר יותר גדול, המודלים יותר עדכניים, והמחיר משתלם) ולא מבינה משמעות הדברים, שהקניון הזה כרוך וכורך אותה בעוד הרבה ענינים שהם היפך רצון ה', ומקררים את היראת שמים, ומחממים ומתדלקים את היצרים וכו'. וכן יש סכנות בטילים של

הארות על מאמר "אשרי תמימי דרך" (בסימן א)

דע כי ע"י התורה נתקבלים כל התפילות והבקשות שאנו מבקשים ומתפללים. וע"כ צריכים להתפלל דייקא בהתקשרות לצדיקים כמבואר במאמר אמור (ח"א ב, ו) ובמאמר תהומות יכסימו (ח"א ט, ד) ובכ"מ, ואז תפילתו מתקבלת כמבואר בס' המידות (צדיק, קלב) התפילה שאדם מתפלל בהתקשרות הצדיקים הוא נענה כי הצדיקים הם מקושרים ביותר עם התורה והם ממש התורה וכל מעשיהם ודיבורם הם כולו תורה וכמ"ש חז"ל (מכות כב:) כמה טפשאי הני אינשי דקיימי מקמי ס"ת ולא קיימי קמי גברא רבה. והנה מב"פ שהתורה שעל ידה נתקבלין כל התפילות וכל הבקשות היא התורה הנלמדת בכח, וכמשחז"ל (קדושין ל:) אם פגע בך מנוול זה משכיהו לבית המדרש, ומפשטות דברי רבינו ז"ל משמע שהוא הלימוד הנלמד דוקא כשאין לו חשק ללמוד ולבו משיאו להבלי העוה"ז, ודווקא אז מתגבר לשבור תאוותיו ורצונותיו ומתעמק בלימוד התורה להבינה היטב, ואזי מקבל חיות נפלא מחכמת התורה. ונעשה אור הלבנה כאור החמה וכשזה קם זה נופל ונתחברין ה'ג' וה'ח' ונעשה ח'ן ואזי בודאי מוצא חן בעיני שמים מאחר שהכניע מלכות הרישעה והיצה"ר שבקרב ע"י לימוד התורה וכן אזי מוצא חן בעיני הבריות וכמשחז"ל (חגיגה יב:) הלימוד תורה בלילה מושכין עליו חוט של חסד ביום, וכמבואר במאמר מרכבות פרעה (ח"א לה, ד) דהאי לימוד בלילה היינו הלימוד בצער ובעניות ודחקות עיי"ש, דהיינו הלימוד בשבירת תוקף המניעות וק"ו כשלומדים כשיש מניעות רוחניות ונפשיות דהיינו מניעת המח שהיא היא עיקר המניעה, דהיינו כשחסר לו הרצון ללימוד והוא מוסר נפשו עליו.

(מכתב מתוך הספר "יש מאין")

ויאבק איש עמו

וזה בחינת מלחמת יעקב עם שרו של עשו בחינת ויאבק איש עמו וכו'. ואמרו רבותינו זכרונם לברכה שהוא שרו של עשו, פי זה ידוע שכל מלחמתם היתה בענין הגליות שהאיש הנ"ל רצה להתגבר להאריך הגליות ורצונו היה להגביר כל כף עד שחס ושלום לא יוכלו לצאת משם, פי מחמת שרואין שקץ הגאולה סתום ונעלם מאד מאד על פן הם אומרים שיתגברו חס ושלום עד שחס ושלום אפס תקנה, ועקר התגברותם הוא גלות הנפש מה שמתגברים בכל פעם על כל נפש ונפש של ישראל כמו שמתגברים, שמוזה עקר אריכות הגלות הפללי פידוע, וכבר מבאר שעקר התגברות הקלפות הוא על ידי העצבות פנ"ל, ולא היה אפשר להתגבר עליהם מחמת הענין שפתבנו לעיל שהיא היא תליא כל מה שמתגברין בעצבות מתגברין התאוות משגל וממון וכעס וכו', וכן להפך כל מה שהתאוות מתגברין העצבות מתגבר. וכפי התגברותם אי אפשר לעלות ולעסק בתפלה ותקוניה כראוי לעלות למקום שצריכין לעלות ששם מקור השמחה וכו'. על פן כמעט אבדנו בענינו לולא ה' עזרתה לנו ששולח לנו בכל דור צדיקי אמת שהם עוסקים בתקוננו ולתקנים עבורנו. וזה בחינת מלחמת יעקב הנ"ל שממנו עקר התחלת קדשת ישראל, והוא עקר שמחת ישראל בחינת יגל יעקב ישמח ישראל, פי יעקב בחינת אמת כמו שכתוב תתן אמת ליעקב וכו', ואמת הוא אור הפנים שהוא בחינת חיים בחינת שמחה כמו שמבאר בהתורה צוית צדק (בסימן כג לקושי חלק א), פי עקר השמחה שהוא החיות הוא על ידי נקדת האמת שבלב איש הישראלי שנפשו יודעת מאד קדשת אמונת ישראל שזה כל שמחתנו, בחינת אנכי אשמח בה', בחינת פי בו ישמח לבנו, וכמו שכתוב ואבואה וכו' אל אל שמחת גילי וכו', בחינת ישמח ישראל בעושיו. וכל אדם כפי מה שהוא אם יזכר את עצמו שאף על פי כן הוא מוצר ישראל והבדילנו מן התועים בכמה בחינות וכו', יכול לשמח את עצמו בכל מקום שהוא על ידי זה. ועל פן עקר השמחה הוא בחינת קדשת יעקב שהוא בחינת אמת שנשרש בנו בכל אהד מישראל.

(ליקושי הלכות אורח חיים הלכות ברכת הוראה הלכה ו אות כה)

דברי אביכם המצפה ומקצה לשמח בכם פשתנפו לחשב על תכליתכם הנצחי לשקד על דלתי התורה והתפלה בכל יום, פי חוץ מזה הפל הקל פידוע לכם, אבל צריכין לחזר זאת בכל יום ובכל עת. פי הזמן הולך והזמה וכו', ודעו כי בכל מקום שנוסעים ובאים לשם, שומעים קול צעקות ואנחות גדולות ומרות מפגעי העולם העוברים על כל אהד ואהד, ובפרט צעקת לגימא מקסרון הפרנסה, ורואין בחוש מה שאמר אדוננו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה אלמלא מלחא לא הוי עלמא, יכול למיסבל מרירותא, אשרי המתפלל בכל יום שיזכה להנצל ממרירותא דהאי עלמא, שעליו נאמר ומוצא אני מר ממנות שהוא מרירות דאגת הפרנסה ותמיד הממון והעשירות, אשרי הזוכה לעשירות אמתית שהוא השמח בחלקו, שעליו נאמר טוב לפני אלקים ימלט ממנה וכו', ודי בהערה זאת.

דברי אביכם המצפה לראותכם בשמחה. **נתן מברסלב** ושלום לכל אנשי שלומנו באהבה רבה לכלם נאמרו דברים אלה.

רבונו של עולם מלא טוב, זכנו להודות לך סלה עזרנו והושיענו וזכנו לטוב האמתי לשעשוע עולם הבא שהוא הודאה לשמך הגדול והקדוש ואזכה בכל יום ויום לומר ברכות הודאות שירות ותשבחות הרבה לשמך הגדול והקדוש, להודות לך ולברכך על כל החסדים והטובות והנסים והנפלאות אשר עשית עמי מעודי עד היום הזה, על נסיה שבכל יום עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל עת ערב ובקר וצהרים "במה אקדם יהוה אפך לאלהי מרום", מי יפאר מי יהדר מי יהלל מי ימלל, מי ישבח מי יספר אחת מני אלה אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו לא יספיקו כל אילי נביות לבאר נקדה אחת כטפה מן הים, מכל רבוי הטובות והנסים והנפלאות גדולות ונוראות שעשית עמנו, עם כל אהד ואהד מישראל בפרטיות, אשר הוצאת אותנו מכל השמאות ומכל הנהמות, וקרבתנו ברחמיה לשמך הגדול והקדוש, והכנסתנו בקדשת ישראל, ואתה עושה פעולות גדולות ונוראות בכל יום ויום, וחושב מחשבות באפן שנוקה להתקרב לעבודתך, כדי לחיותנו פיוס הזה, למען נזכה לחיים אמתיים לחיים נצחיים פי חסדך גדול עלינו.

(ליקושי תפילות תנינא ב)

לעילוי נשמת
תמונת אסתר ע"ה
גלב"ע ט"ז שבט
תנצבה.
נתן וצ'רנה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

יריב בן מניה
חזרה בתשובה שלמה

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיות

